

2018-148

Nota Eernegem Gilbert Debreuckstraat

Programma van maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

5-12-2018

1. Gemotiveerd advies

De nota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een verkavelingsvergunning te Eernegem Gilbert Debreuckstraat, waarbij de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 3000m² of meer bedraagt, werd door de initiatiefnemer een archeologienota toegevoegd aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota¹ bestond enkel uit een bureauonderzoek, in het programma van maatregelen was opgenomen dat er een proefsleuvenonderzoek diende uitgevoerd te worden in uitgesteld traject. In deze nota, opgemaakt onder supervisie van een erkend archeoloog, worden de resultaten van dit proefsleuvenonderzoek beschreven.

Het totale plangebied is 3428m² groot en was bij aanvang van het proefsleuvenonderzoek vrij van obstakels. De onderzoekbare zone is bijgevolg 3428m² groot. Hiervan werd 306m² (9%) onderzocht door middel van proefsleuven en 66m² (2%) door middel van kijkvensters. De vooropgestelde dekkingsgraad van 12,5% zoals opgenomen in de Code van Goede Praktijk (te verdelen over 10% sleuven en 2,5% dwarssleuven/volgsleuven/kijkvensters) werd hiermee net niet behaald (11%). Deze dekkingsgraad was echter voldoende representatief voor een inschatting van de archeologische verwachtingen van het terrein, rekening houdend met de bodemkundige omstandigheden en de aangetroffen archeologische sporen.

Gedurende het proefsleuvenonderzoek kwamen 13 grondsporen aan het licht, waarvan het grootste aandeel toe te schrijven is aan grachten/greppels (S1, S2, S4, S5, S6, S7, S9, S13). De meerderheid van deze sporen (S4, S5, S7, S13) komt overeen met de historische landindelingen die gekend zijn uit de cartografische bronnen van de 19^e eeuw (Atlas der Buurtwegen [1840] en kaart van Popp [1842-1879]). Twee greppels (S1 en S9) zijn van een oudere, maar verder onbepaalde datum. S1 wordt immers oversneden door S2 en S4 en loopt min of meer parallel ten opzichte van S9.

De antropogene aard van de aangetroffen kuilen (S3, S8, S11 en S12) is onzeker. Mogelijk zijn ze toe te wijten aan natuurlijke fenomenen in de bodem. Ook de 'paalkuil' S10 is van natuurlijke oorsprong. Geen enkel spoor leverde bovendien relevant vondstmateriaal op.

In de bureaustudie werd het projectgebied reeds gekaderd in zijn archeologische context. In de omgeving werden via luchtfotografische prospectie (graf-)structuren geïdentificeerd die mogelijk te dateren zijn in het neolithicum, bronstijd en/of ijzertijd. Verder wordt ook de Sint-Medaruskerk van Eernegem in de CAI (CAI ID 76548) opgenomen, waarvan de oudste – romaanse – bouwfase archeologisch in de 11^e-12^e eeuw kon worden gedateerd.

Het archeologisch vooronderzoek toont aan dat de site, ondanks de aanwezigheid van enkele gekende archeologische waarden in de omgeving, zelf weinig archeologisch potentieel bezit. Hoewel de bodem relatief onverstoord is, werden weinig relevante sporen aangetroffen. Het merendeel van de sporen is van recente datum en documenteert landindelingen die ook gekend zijn uit de historische, cartografische bronnen. De oudere greppels (S1 en S9) kunnen niet precies worden gedateerd wegens het ontbreken van vondstmateriaal, maar documenteren eveneens historische perceelsgrenzen. Voor

¹ <https://id.erfgoed.net/archeologie/archeologienotas/6933>

de overige sporen is de antropogene aard te betwijfelen of kan deze volledig worden verworpen. Het projectgebied bevat kortom weinig tot geen relevante archeologische waarden.

Ondanks de geringe verstoringsgraad van het terrein en de aanwezigheid van enkele gekende archeologische waarden in de omgeving, is het duidelijk dat binnen de grenzen van het projectgebied geen archeologische site aanwezig is waarvan een volledige registratie waardevolle kennis zou opleveren. Het verdere archeologische verwachtingspatroon voor het projectgebied is dan ook beperkt en vervolgonderzoek wordt aldus niet geadviseerd.